

جایگاه لطف و ترس از خدا در شعر معاصر کودک

نویسنده اول میترا محمودیه*
نویسنده دوم مرتضی رشیدی آشجودی^۲

۱- کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی
۲- استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی نجف آباد

خلاصه

امروزه به کودکان به عنوان آینده سازان فردا اهمیت زیادی داده می‌شود. آثار ادبی - فرهنگی فراوانی برای آن‌ها تولید می‌شود و ادبیات خاص آن‌ها مورد توجه ویژه قرار گرفته است. بسیاری از شاعران برای آموزش اعتقادات به سرودن شعر دینی روی آورده اند. در این عرصه اشعاری برای خدا سروده شده که در آن از ارتباط کودک با خدا از نظر لطف و ترس از خدا سخن رانده شده است اما از آن جا که شعر کودک در این زمینه مانند موضوعات مذهبی دیگر گاه دچار افراط و تفریط در بیان موضوع یا توجه بیش از حد به عناصر ظاهری شعر می‌شود باید مورد نقد و بررسی قرار بگیرد. در این مقاله به نقد و بررسی مفاهیم لطف و ترس از خدا در بعضی از اشعاری پرداخته شده که برای کودک سروده شده اند و در ادامه مضامین بهشت، جهنم و مرگ از دیدگاه کودکان و چگونگی بیان آن‌ها در شعر کودک مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی: شعر کودک، خدا، لطف، ترس.

مقدمه

خداشناسی نیاز فطری انسان است. خدا در دل کودک حاضر است و او به صورت فطری خواهان اوست. حتی اگر به کودک هیچ مطلبی در این باره آموزش داده نشود، باز هم او را در دل حس می‌کند. کودک خدا را در آسمان و همه آفریده ها می‌بیند، او را با عشق درک می‌کند و صفاتش را می‌شناسد. یکی از راههای تقویت این حس در کودک شعری است که با درون مایه دینی و با هدف آموزش خداشناسی به کودک سروده می‌شود.

شاعر باید مفاهیم را به گونه ای بیان کند که هم پیام را در قالبی کودکانه انتقال دهد و هم خواندن شعر برای کودک لذت بخش باشد، همواره تفاوت میان دنیای کودک و بزرگسال را در نظر داشته باشد و با بیان احساس درونی کودک و برقراری ارتباط با او استادانه برای آموزش یا رساندن مفهوم از دریچه دنیای کودک وارد شود. از آنجا که شعر با روح کودک سر و کار دارد، صحبت از مفاهیمی همچون محبت، لطف خدا و بهشت می‌تواند روحش را نوازش دهد و عشق به خدا را در وجود او تقویت نماید.

* mahmoudieh59@gmail.com